

תה"ג (ירושלים) 700-05-25 - היועצת המשפטית לממשלה נ' אלכסנדר בן וLERİ בלוק

בית המשפט המחויז בירושלים

תה"ג 700-05-25 היועצת המשפטית לממשלה נ' בלוק

לפני כבוד השופט אוהד גורדון

העותרת היועצת המשפטית לממשלה
על-ידי המחלקה הבינלאומית בפרקיליטות המדינה

-
נגד

המשיב אלכסנדר בן וLERİ בלוק על-ידי ב"כ עו"ד י' ג'בר

החלטה

לפני עתירה להזכיר על המשיב כבר-הסגרה לארצות הברית, לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: "חוק ההסגרה").

בכך תעסוק החלטה זו, וזאת לאחר ששלקמתי את נימוקי הצדדים כפי שהוצעוavn בכתב והן בעל פה, בדיונים שנערכו. בהתאם למתווה שנקבע בהחלטה שניתנה בנושא ומהטעמים שפורטו בה (עמ' 7 לפרטוקול מיום 26.6.25), ההחלטה זו תעסוק גם בבקשת לקבלת חומרים אותה הגיש המשיב ערבית המועד שנקבע לדין בגין הגוף העתירה.

כפי שינמק בהמשך מצאתי לדווח את הבקשה לקבלת חומרים, ולקיים את עתירת ההסגרה.

ר��ע

1. ההסגרה מתבקשת לצורך העמדת המשיב לדין, לפי כתב אישום שהוגש נגדו ביום 16.8.23 בבית משפט פדרالي בארצות הברית. העבירות המיוחסות למשיב לפי הדיון במדינה המבקשת כוללות מרמה ופעולות נוספת בקשר למחשבים, העברת טובין גנובים והלבנת הון.
2. העבודות שבבסיס האישומים האמורים פורטו בעתירת ההסגרה. אפנה לתיאור ולביאורי המונחים בפסקאות 5-25 לעתירה. לצורך החלטה זו תציג תמצית, ברמת הפשטה מסויימת:

עמוד 1

3. המשיב מואשם בכך שגנב סכום העומד על כ-2.84 מיליון דולר מחברה בשם "נומאדי". האחרונה סיפקה שירותי גישור בין "רשות בלוקצ'ין": טכנולוגיה המאפשרת פעילות מאובטחת של עסקאות באינטרנט, לרבות מסחר במטבעות דיגיטליים (שוכנו בעתרה "מטבעות מבזרים"). הייתה שקיימת הפרדה מבנית בין רשות הבלוקצ'ין, ביצוע העברות ביניהן נדרש שירות גישור. בשיטת הגישור הרלבנטית לאיישום הנדון כאן, מי שנזקק לגישור בין רשות בלוקצ'ין א' ובין רשות בלוקצ'ין ב' מפקיד ("נעול") מטבעות דיגיטליים מרשת א' אצל החברה המגשרת, ותמורה מקבל "טוקנים" המציגים שווה-ערך של המטבעות הדיגיטליים, ואשר ניתנים לשימוש ברשות ב' (בפרט לצורך ביצוע עסקאות בה). אותן טוקנים ניתנים גם לפדיון בהמשך, מול החברה המגשרת ותמורה המטבעות שמלכתחילה "נעול" אצל.

המשיב, נטען, פעל באמצעות שם המשמש Bitliq.eth (להלן: "ביטליק") ברשות בלוקצ'ין בשם "arterios", ברשות חברות ובעלי תפקידים מஸחר בנכסים דיגיטליים. תחילו, השימוש בצורה חוקית בשירותיה של נומאדי ובמסגרת זו, ביולי 2022 ביצע לפחות 11 עסקאות.

בהמשך, ביום 31.7.22 איתר המשיב חולשה שנגירה במערכת של נומאדי, ללא ידיעתה ועקב עדכון שביצעה במערכת. החולשה פגעה באפקטיביות של מערכת "חויזים חכמים": מערכת של קוד-הוכנה לביצוע פעולה באופן אוטומטי, ש כוללת גם אמצעי לאימוט "נעילת" המטבעות הדיגיטליים טרם הנפקת טוקנים כנגדם.

המשיב, לפי האישום, איתר את החולשה ושינה את פקודת המחשב בחוזה החכם כך שהמערכת תנפיק עבורו טוקנים ללא "נעילת" מטבעות דיגיטליים תmorותם. תחילו ובאותו היום, ביצע שיש בדיקות ניסיון בהן ביקש ממ מערכת נומאדי להנפיק עבורו טוקנים מבלי ש"נעול" מטבעות תmorותם בפרוצדורה הדרישה, וכך קרה. בעסקאות אלה, במקביל לאמר לעיל וכי להסתייר את מעשו, הפקיד המשיב בארנק הדיגיטלי של נומאדי, שלא בפרוצדורה הדרישה, מטבעות דיגיטליים בשווי זהה לטוקנים שקיבל, ועל כן הרישום הפומבי של מהלכים אלה הציג עסקאות תקיןות. להלן יכוננו מהלכים אלה "עסקאות הניסיון".

4. עוד נטען כי לאחר שהבין שהחולשה שאיתר אכן אפשרות להביא להפקת טוקנים ללא "נעילת" מטבעות כנגדם, החל המשיב לבצע מהלכים דומים - הפעם מבלי להפקיד ולנעול מטבעות. ביום 1.8.22 ביצע ארבע עסקאות כאלה, וכך נטל 103 טוקנים מסוג WBTC ו-300 טוקנים מסוג WETH בשווי כולל של כ-2.89 מיליון דולר. זאת, מבלי להפקיד מטבעות דיגיטליים כנגדם.

לפי הטענה, מעשי המשיב הוסיפו וגרמו לאחרים לזהות את החולשה האמורה ולפעול באופן דומה, תוך גניבת טוקנים ללא הפקדת מטבעות תmorותם. הדבר רוקן את הארנק הדיגיטלי של נומאדי וגרם לה נזק בשווי של כ-186 מיליון דולר.

5. האישום עוסק גם במהלכים שבוצעו לאחר הגניבה הנטענת: ביום 2.8.22 ו-10.8.22 המיר המשיב את הטוקנים שגנב לטוקנים מסוימים אחרים ולמטבעות מבזרים, והעבירם לארכנים דיגיטליים שונים כדי להסווות את מקור הסכומים שגנב.

6. בנוסף, לאחר שנזק זהה ביקשה נומאדי ממשתמשה להשיב את הטוקנים שנגנבו, בדרר

של הפקדתם לארכך דיגיטלי שיעוד להחזרת הטוקנים. כנטען, המשיב הפקיד בדרך זו ביום 3.8.22, 100 טוקנים מסווג HETH, בערך של כ-161,868 דולר. לאחר מכן פונה המשיב באמצעות רשות "טלגרם" (בשם משתמש @alvagur ושם תצוגה "ביטליק") למר ג'יימס פרסטוויז', סמנכ"ל בונומאד, טען בפניו כי עסוק באופן חובבני באיתור חולשות והנצל. בשיחת טלפון ביניהם חזר המשיב והנצל על תוצאה מעשי, ציין שהשיב את 100 הטוקנים מתוך אלה שלקח, ודרש חצי מיליון דולר עבור איתור החולשה. פרסטוויז' ביקשו להעלות את דרישתו על הכתב כדי שיבחנה מול הגורמים המוסמכים בחברה, וכן עשה המשיב - באמצעות הוועת "טלגרם", תוך שהציג לווח זמינים להשבת הטוקנים בגין הסכם שביקש. לעומת זאת השיבו פרסטוויז' כי החברה מסכימה לשלם לו 10% מהסכום שגנב נגד השבת הטוקנים. המשיב ענה כי יתיעץ עם עורך דין, ומАЗ לא השיב לפרסטוויז'.

על מבנה ההחלטה

7. בהחלטה שניתנה ביום 26.5.25 התבקש המשיב להגיש, טרם הדיון לגוף העתירה, תגובה בכתב וזאת לצורך הבקרה על אילו אלמנטים בעטירה הוא חולק, לצורך מיקוד הדיון. תגובתו הוגשה ביום 24.6.25 ובמסגרתה, כמו גם בטיעון בעלפה, לא הוצאה התמקדות אלא שלל טיעונים.

בשל בחירה זו, הדיון בהחלטה זו יחולק בהתאם לתנאים המרכזיים הדרושים לקבלתה של עתירת הסגירה, ככל שהם רלבנטיים לטענות המשיב. במסגרת זו יידונו גם טיעוני המרכזיים של המשיב, וכן ריכבים שביקש במסגרת התביעה הנזכרת לעיל לקבלת חומרים ומידע.

דין

הדרישה הראייתית - סעיף 9 לחוק הוגשנה

8. הפסיקה פירשה את הדרישה הראייתית האמורה כעוסקת בקיומה של "אחזקה לאישום": הצגת ראיות, אשר "מצדיקות להמשיך את הבירור הפלילי בעניינו של המבוקש בצו הוגשנה, ושאין חסרות ערך על פניהן" (עה"ס 7463/21 נאסРА נ' היועץ המשפטי לממשלה בפסקה 20 (18.7.22)).

9. עוד נקבע באשר לטיב הבדיקה המבוצעת במסגרת הליך הוגשנה, כי היא לא מחליפה את ההליך הפלילי עצמו, ואינה מקבלה עצמאית לצורך הוכחת האישום:

"הדיון בבקשת הוגשנה אינו דיון באשמו או בחפותו של המבוקש. אין מקום לבחינותה של המסכת הראייתית לגופה, לקביעת משקלן של הראיות או לבדיקת המידה שבה הן מתוישבות האחת עם רעיתה. כל שנדבק הוא [...] אם יש בחומר הראיות אחזקה לאישום" (ע"פ 4596/05 רוזנטstein נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (30.11.05)).

"אין חולק כי הליך הוגשנה לא נדרש לבירר את אשמו או חפותו של המבוקש להוגשנה. מכוח האמור, פועלות הוגשנה אינה שколה של עצמה להעמدة לדין, אלא שהיא ועודה לאפשר למדינה המבקשת לברר עד תום את אשמו של המבוקש להוגשנה [...] ניתן לומר אפוא כי תפקידה של המדינה המתבקשת במסגרת הליך הוגשנה הוודויוני בלבד- לבצע את ההליכים המתחייבים מהימצאות המבוקש בשטח ריבונותה והכרוכים בהעברתו למדינה המבקשת לשם

הבאתו לדין במדינה המבקשת (פלר, בעמ' 172).

תכליות אלו של הלייר ההסגירה, מכתיבות את אופיו של הלייר ואת טיבם של הסדרים שונים בדייני ההסגירה בכלל" (עה"ס 1204-12-24 פאן נ' מדינת ישראל פסקה 39 (29.6.25). ראו גם ע"פ 308/75 פטוחוביץ' נ' מדינת ישראל בעמ' 460-461 (21.3.77)).

10. הריאות שצורפו לעתירה עומדות בדרישה זו. מדובר בתצהיר מאות טובע פדראלי,עו"ד קריישנמורתי (להלן: "תצהיר התובע"), ובತצהיר נוסף של סוכן מיוחד של ה-FBI, מר היילטון (להלן: "תצהיר הסוכן"). תצהיר התובע עוסק בין היתר בצדדים המשפטיים של האישומים כנגד המשיב, לרבות הדרישה הריאיתית להוכיח האשמה בארץות הברית ורכבי העבירות. תצהיר הסוכן מפרט את הפן העובדתי בדגש על הריאות שנאפסו כנגד המשיב.

11. המשיב טען כי אין לקבל עתירת הסגירה הנתמכת בתצהיריהם מעין אלה, וכי יש לדחות את העתירה שלא צורפו חומרי המקור שנאפסו במהלך החקירה בארץות הברית.

טענה זו לא עומדת בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה. במשמעותה, הוכר האופן האמור של הצגת תשתיית ראיות כמספק לצרכי עתירת הסגירה - וספקית לעתירותה של ארצות הברית. ראו ע"פ 8010/07 חזיה נ' מדינת ישראל פסקה 22 (13.5.09); ע"ס 4001/24 פין נ' היועצת המשפטית לממשלה פסקה 41 (27.1.25); ע"פ 6003/19 גרינס נ' היועץ המשפטי לממשלה פסקה 22 (3.9.20).

עוד נקבע כי מי שմבקש להטיל ספק בתכני התצהירים ולבסס, למשל, כי כתוביהם נגועים בשיקולים זרים - הנטול לעשות כן מוטל עליו. המשיב לא עמד בנטול זה, ולא הציג טעם הולם לפיקק בתכני התצהירים (למעט טענה גורפת ל"פגמים בתצהירים", שלא פורטה - פסקה 32 לתגובה המשיב בכתב; וטענה לפיה היילטון אינו "מומחה מחשב" (פ/14) - המחתיאה את העובדה שתצהיריו אינם חוות דעת מומחה).

12. התצהירים שהוצגו מציגים תמונה ריאיתית שעומדת בתנאי ה"אחיזה לאישום" וזאת בנוגע לכל העבירות המיוחסות למשיב, שתמציתן הוצאה לעיל. הדבר יסקר בחלוקת נושאית:

13. באשר לטענה לפיה המשיב נטל את הטוקנים באמצעות המニアפולציה הנזכרת לעיל ומבל' להפקיד שווה-ערך כנגדם, נסמכות הריאות על רישומי העסקאות בראשת הבלוקצ'ין הרלבנטית, שלפי התצהירים הם רישומים פומביים ולא ניתנים לשינוי, ועל קשרו בין עסקאות אלה לבין ארכנק דיגיטלי רשום על שם "ביטליק", וכתוותו מסתיימת בתווים Cd9pd (יוכנה להלן "הארנק הדיגיטלי הראשון").

החוקרים זיהו ברישומים האמורים את רישומי "עסקאות הניסיון" המיוחסות למשיב, שבוצעו ביום "ביטליק" ביום 31.7.22. זאת, תוך ניצול פקודת מחשב שפורטה שם להנפקת טוקנים תוך עקיפת הצורך ב"נעילת" מטבעות כנגדם. עם זאת, כמווא לעיל בשלב זה של עסקאות הניסיון הופקדו ("ננעלו") באופן נפרד מטבעות בשווי זהה ولكن, כך הובהר, לא יוכסה למשיב גניבה של ערך הטוקנים בעסקאות הניסיון (פסקאות 34-35 לתצהיר הסוכן).

בהמשך, זיהו ברישומים האמורים ארבע העסקאות מושא האישום אותן ביצע "ביטליק" ביום 1.8.22, בשעות 21:32, 21:46, 22:22 ו-22:35. בעסקאות אלה נעשה שימוש באותו פקודה מחשב, לצורך הנפקת טוקנים שהועברו לארכנק הדיגיטלי הראשון. זאת, בסכום הגניבה הכלל

המיוחס למשיב כמובא לעיל, והפעם - מבלתי "לנעול" מطبיעות כנגד הטוקנים שנלקחו (שם, פסקאות 36-37).

עוד הוצגו ראיות בנוגע לנזק הנרחב שנגרם ל"נומאץ" בעקבות המעשים המיוחסים למשיב. זאת בציון כי עקב העשకאות שביצע המשיב, נפוץ ברבים המידע בדבר "פרצת האבטחה" ונדון ברשותות החברתיות, תוך שבוצעו מהלכי גניבה נוספים בידי אחרים (שם, פסקה 38).

14. הראיות עוסקות גם במלכים שבוצעו לאחר הגניבה הנטענת, כדי להסנות את מקור הכספיים. כך בהתייחס לאישומי הלבנתה ההונן. המדבר במספר מהלכים מיום 2.8.22 בהם הועברו טוקנים מהארנק הדיגיטלי הראשון הנזכר לעיל, לארכן דיגיטלי שני, בו הומרו לטוקנים מסווג אחר באמצעות העברות רבות דרך מערכת המאפשרת מסחר ישיר בין ארנקים דיגיטליים (זו כונתה בעתריה "בורסה מבוזרת"). גם הטוקנים מהסוג הומרו, בהמשך, הפעם למطبיעות דיגיטליים מסווג "ביטקוין" שהועברו לארכן>Digital שליש. גם מהלך זה בוצע באמצעות "בורסה מבוזרת". ביום 10.8.22 בוצעו כנטען מהלכים נוספים של המרה באמצעות "בורסה מבוזרת", של מطبיעות הביטקוין חזרה לטוקנים מן הסוג الآخر הנזכר לעיל, אשר הועברו לשלושה ארנקים דיגיטליים נוספים. עוד בהמשך, בכל אחד משלושת הארנקים הומרו הטוקנים למطبיעות דיגיטליים מסווג "אטריום" (שם, פסקאות 44-50, בהתייחס לכתובות הארנקים הדיגיטליים).

15. מהלכים אלה מקיימים "אחזקה לאישום" בנוגע לאישומי הלבנתה ההונן המיוחסים למשיב. את טענות המשיב לפיהן אין בנמצא די להוכחת היסוד הנפשי הנדרש בהקשר זה (למשל בפסקאות 13 ו-14 לתגובהו בכתב) לא אוכל לקבל. שכן, ככל שיוכחו המהלים הנזכרים לעיל, שכנתען בוצעו סמוך לאחר גניבת ה"טוקנים", וככל שלא יוצג הסבר "תמים" משכנע להם (וכזה אין בפניו בעת הזה), הרי שি�ינו פוטנציאלי מספק גם להוכחת היסוד הנפשי, לרבות דרישת חפציה - שעשויה במצבים מסוימים להידרש לפי הדין האמריקאי (ראו נוסחו של סעיף החוק - USC Section 18, שצורף ל注明出处 התובע).

16. פן נוסף של המהלים שבוצעו לאחר נתילת הטוקנים עוסק במגעים המיוחסים למשיב עם חברת נומאץ באמצעות הסנמכ"ל מר פרסטוויז' (להלן: "פרסטוויז'"), ואשר נסקרו לעיל. הראיות לכך הובאו בפסקאות 51-54 לתחזיר הסוכן, וכוללות הן את תיאוריו של פרסטוויז' בדבר המגעים ותוכניהם, שלא אחזור עליהם, והן צילומי מסך שהעביר מן ההתכתבות עם "ביטליק" (כאמור, בשם המשמש zurva@alvagur@gmail.com באפליקציית "טלגרם" ובשם תצוגה q1tq1B eth. הצילומים בעמ' 17-16 לתחזיר הסוכן). י הציון כי בין היתר תיאר פרסטוויז' שבשיחת הטלפון התרשם מ"GBT" רוסי כבד של בן שיחו, וכי האחרון אמר לפרשוויז' שהוא מנסה למן פרויקט באפריקה (שם, פסקה 51). כפי שיובהר בהמשך אלה אלמנטים רלבנטיים לזיהוי המשיב, הגם שאינם המרכזיים במישור זה.

17. בנוסף, הגם שהדבר לא נטען בידי המשיב בהליך זה כבסיס לסתירת פליליות מעשה או היסוד הנפשי, נתתי דעתך לכך שפרסטוויז' תיאר כי "ביטליק" טען בפניו שביצע את המעשים חלק מ"מחקר לא מחייב של Bug Bounty" - היינו זיהוי של אגמים וחולשות לצורכי קבלת פרס, כאמור אף דרש מפרשוויז' תשלום ניכר (בדרך של השבה חלקית של הטוקנים שנטול) בamarו שהדבר הוא פרס עבור זיהוי החולשה על ידו. לצד התנצלות והבעת

נכונות להשיב את היתריה, עוד קודם לכן הפקיד "ביטליק" חלק (קטן אמן) מהסכום שגנבו בארנק ההחזרות.

אלא, שבהמשך וכונטען "ביטליק" ניתק קשר עם פרטוויז', לא השיב להצעה שנמסרה לו ושרם אצלו את עיקר הסכום שלו לח מונמאד. במצב דברים זה, מצאתי כי מדובר בסוגה שיש להוותה לבירור בהליך הפלילי במדינה המבוקשת, ושאיון בה די על מנת לשלול "אחיזה לאישום" במישורים של פליליות המעשה או היסוד הנפשי.

בדומה, איני מקבל כי ההצעה של הנגעה, כאמור, לתשלום 10% מסכום הגניבה למשיב, מעבירה את הסיטואציה "למורים אזרחים" כפי שטען המשיב (פ/14 ש' 5). יוזכר שנומאדי הציעה זאת אל מול גורם שהותה האמתית לא הייתה יודעה לה, שהחזיק במיiloni Dolrim אותם גנבו ממנה, ועל מנת לצמצם את הנזק ולהסביר את עיקר הגניבה. אין בכך לשלול קיומה של אחיזה לאישומים הנדונים.

18. נושא נוסף בו עוסקת התשתית הראייתית עניינו בזיהויו של המשיב כ"ביטליק", שכונטען ביצע את העבירות.

ה"אחיזה לאישום" בהקשר זה הוצאה בעתרה ונספחיה, והדבר יסקר בהמשך. עם זאת יצוין, כי העמדה בה נקט המשיב בהליך זה "יתרה, במידה רבה, את שאלת קיום "אחיזה לאישום" במשמעותו, לצורך עתירת ההסגרה:

19. המשיב נמנע מהציג גרסתו העובדתית באשר להתרחשויות מושא האישום, הגם שניתנה לו הזדמנות לשירה לעשות כן (ראו בפ/5 ש' 25 - פ/6 ש' 4 והטעמים לבחירה זו שהוצעו בידי ב"כ המשיב). מילא, שהמשיב לא חלק על הטענה כי הוא "ביטליק". חשוב מכך: האופן בו בחר לנحال את הגנתו בהליך ההסגרה נשען על הצגת הפעולות הפסולות מושא האישום והحسابונות השונים באמצעות בוצעו הפעולות אל מול "נוןמאד", חשבוניותו של המשיב.

הדבר היה שוחר במהלך שביצוע המשיב בהליך ההסגרה, באמצעות ביקש לפגום בתשתיות הראייתית נגדו. לצורך זה העלה טענות, הכרוכות בפרופוזיציה לפיה העבירות בוצעו באמצעות חשבונות השיכים לו.

20. בפתח הדיון בנושא אצין כי השימוש שייעשה כאן במשמעות "حسابונות" מתייחס לכל הערכאים באמצעותם פועל "ביטליק" כונטען בביצוע העבירות - כמפורט לעיל מדובר בשם המשמש או הציגוה (לפי העניין) Bitliq.eth, ששימושו במספר פלטפורמות לרבות ביצוע עסקאות הניסיון והעסקאות בהן נגנוו הטוקנים תוך שימוש בשירותי נומאדי, שווייר לארנקDigital, ששימש לקבלת הנכסים, וכן שווייר ליצירת הקשר ב"טלגרם" עם נציג נומאדי. כאמור, טענות המשיב בהליך זה הכרוכות בטענה כי אלה הם חשבונות שלו:

21. המשיב טען כי במהלך חקירה שלו במשטרת ישראל בשנת 2023, בה נחדר בעבירות של תקיפה והזקק לרכוש, הוא אמר לחוקרי כי הרקע לאירוע מצוי בסכוסר בין ובין שכן שלו, משומם שהלה חדר באופן לא חוקי "למחשבו האישי ולחשבונותיו על ידי אותו שכן". המשיב טען כי הדבר רלבנטי מאד להליך ההסגרה ("קריטי ביותר" - פ/4 ש' 12). בא כוחו אף פנה טרם הדיון בעתרה מושא הלין זה לפרקטי המדינה, בבקשתה לחקור טענה זו של המשיב (ראו פניה מיום 12.6.25 ומענה מיום 24.6.25).

בבסיס טענה זו מציה אמרה, לפיה אדם אחר - אותו שכן שהמשיב טען כי פרץ לחשבונותו - פעל בחשבונותו של המשיב ביצוע העבירות הנדנותות כאן. הדבר עולה מן העמדה שהציג המשיב, לפיה יש רלבנטיות רבה להליך ההסגרה לטענה אודות פריצה לחשבונותו.

באמירה זו שלוב אישור כי החשבונות שמשמשו לביצוע העבירות היו חשבונותו של המשיב. לא ניתן להבין אחרת את מאמציו של המשיב, בקשר להליך זה, לטען שאחר פרץ לחשבונותו, לרבות בקשר ל渴求ת חומרים שהגish בנושא. ראו גם דוגמא שהציג בהקשר זה ב"כ המשיב, של רכב שנגנבו ושימש את הגנב לביצוע עבירות, אשר מיוחסות בשגגה לבעל הרכב (פ/11 ופ/12 שי) (15).

22. אותה מסקנה עולה מטענה נוספת שהציג המשיב בהליך זה. לפיה, הפעולות שבוצעו בחשבונו לא היו עבריה. לעניין זה הגיש חוות דעת, אליה ATIICHIS בהמשך. קו טיעון זה מושתת על היות החשבונות חשבונותו של המשיב - שאחרת, אין רלבנטיות לחוקיות הפעולות שבוצעו באמצעותם (ובלשון המשיב בסעיפים 9 ו-10 לתגובה לעתירה: "החשבון הדיגיטלי הקשור למשיב לא עבר עבריה...". "התנהלות חשבון המשיב לא נפל בה דפי, היה שימוש בחשבון המשיב באופן תקני בחזומים חכמים...". הדגשות הוספו).

23. כך, לצד בחרתו שלא להציג גרסה שלמה לגוף העבירות ובכלל זה לא להזכיר שהוא "ביטליק" שפועל ביצוע העבירות, הטענות הייחדות שהוצעו בידי המשיב בהליך זה ושיש להן פן עובדתי מושתת על התיחסות לחשבונות, באמצעותם בוצעו העבירות המיוחסות למשיב, כחשבונותו של המשיב.

24. לטעמי די בכך לצורך "אחיזה לאישום" בסוגיות זיהויו של המשיב כדי שיביע לכאורה את העבירות המיוחסות לו. אחיזה שכזו מוציה עצמן זיהוי החשבונות באמצעותם בוצעו העבירות, כחשבונות אשר שייכים למשיב.

25. לצד מסקנה זו העולה מהטענות שהציג המשיב בהליך זה, גם בעתירה הוצאה "אחיזה לאישום" בנושא זיהויו של המשיב כמבצע העבירות הנטענות. הריאות שפורטו קשורות בין המשיב ובין מכלול של חשבונות, כתובות דוא"ל וכתובות נוספות, לרבות אלמנטים שהיו כרוכים ביצוע העבירות. אסקור זאת בתמצית:

26. שם המשפחה "בלוק" אינו שם המשפחה המקורי של המשיב. שמו המקורי הוא גורביץ'. בחשבונות השונים נעשה שימוש בכינויים חוזרים, הנגזרים משם זה ומשמו הפרט: אלכסנדר או אלקס. המשיב אישר שהחליף את שם המשפחה מבל' שעדקן זאת בחשבונות המחשב (פסקה 29 לתגובהו בכתב, פ/18 ש' 14). בנוסף, צילום דרכונו הישראלי של המשיב בשמו המקורי (אלכסנדר גורביץ') צורף בעמ' 20 וכנספה לلتצהיר הסוכן, ונמצא כמסמן אשר הציג יחד עם רישוון נהיגה של המשיב כמסמכים מזהים, לצורך פתיחת חשבון בבורסת מטבעות דיגיטליים בשם Coinbase(במסגרת פרוצדורת "הכר את הלוקה"). חשבון אחרון זה רשום על שם כתובות הדוא"ל Alvagur@gmail.com.

באותה כתובות דוא"ל נעשה שימוש לצרכי חשבון באתר לשיתוף קודי תכנה בשם GitHub, חשבון על שם Alvagur עם שם התצוגה Bitliq. אותו חשבון קשור לחשבון נוסף שנוהל במערכת Debank (מערכת לאיתור נכסים דיגיטליים), בו מופיע הארנק הדיגיטלי הראשון,

שכמoba לעיל רשום על שם "ביטליק" ונעשה בו שימוש לגניבת הטוקנים.

עוד אוטרו שימושים באותה כתובות IP(תוiot מספירת לזיהוי רכבי רשות) באמצעותה התהבר "ביטליק" ל"נומאץ" ב买车יעם העבירות. אותה כתובות שימשה ביום 4.8.22 גם כדי להיכנס לכתובות הדוא"ל Alvagur@gmail.com הנזכרת לעיל, והוסיפה ושם בהימים 3-6.8.22 לצורך כניסה לחשבון "טוויטר" על שם [@bitliq](#). בנוספ, נמצא כי אותה כתובות דוא"ל בשירות Gmail משמשה לרישום חשבון ברשות החברתיות "פייסבוק", תחת חשבון הנושא את השם Alex Gur, כאשר בכתובת הפרופיל מצויה המחרוזת 39.alexander.gurevich.

לצד אלה נמצא שביום 11.8.22 פורסם בחשבון טוויטר על שם [@bitliq](#) קישור לפרופיל של ביטליק ב-Debank; נמצא חשבון Coinbase נוסף עם צילומי דרכונו ורישון הנהיגה של המשיב כמסמכ Zihoi, בו שימשה כתובות דוא"ל [alex@africa.fish](#)- אשר לפי רישומי חברת גוגל שנתפסו, כתובות הדוא"ל שנמסרה בה לצורך שיחזור היא כתובות-[email](#) הנזכרת לעיל (ויזכוו גם דברי פרסטוויז' אודות התייחסות "ביטליק" בשיחה עמו לפרויקט באפריקה, ועדות אביו של המשיב בפני שדיבר על עבودת המשיב באפריקה - פ/17 ש' 21). לצד אלה, השמות Alvagur ו"ביטליק" שימשו כמודא לעיל את "ביטליק" בחשבון "טלגרם" באמצעותו יצר קשר עם פרסטוויז'; נמצא פרופיל משתמש בשם [@bitliq](#) בזירת מסחר דיגיטלי בשם Opensea, פרופיל שעשה שימוש בכתובות דוא"ל נוספת שהסינמת שלה Bitliq.com ורשומה בגוגל על שם הבעלים Alexander Gur; וכן נמצא זהה בין תמונות הפרופיל של חשבון זה ביטליק בטוויטר, GitHub ו-OpenSea (בפרופיל של Alvagur). ראו פסקאות 55-65 לتظاهر הסוכן.

27. מכלול זה קשור ברמת ה"אחזיה לאישום" בין המשיב ובין החשבונות באמצעותם בוצעו העבירות הנזנות כאן. די בכך לצרכי הליך זה, במישור Zihoi של המשיב כמו שהחזקיק בחשבונות אלה ופועל בהם בזמן אמיתי.

יצוין כי Zihoi לכארוי זה של המשיב קשור אליו לא רק לעבירות המרימה בקשר למחשבים והעברת הטוביים הגנובים, אלא גם למחלci ההסואאה שכונטען בוצעו באמצעותם שתוארו לעיל, כדי להסתיר את מקור הכספיים. המדויב במחלכים מובהקים עשויים להקים אחריות בעבירות של הלבנת הון, ומקרים "אחזיה לאישום" גם במישור זה.

28. בהקשר זה אוסף ואדון בבקשת המשיב, קיבל לידי תיק חקירה של משטרת ישראל במסגרתו, אך טען, העלה טענה לפיה שכנו גנב את מחשבו ופרץ לחשבונות המחשב שלו.

לפי הנתונים שהמשיב מסר, מדובר בתיק חקירה בו הוא עצמו נחקר, כחודות בעבירות של תקיפה והזקק לרכוש. עוד נמסר שהתיק נפתח בשנת 2023 ובמהמשך נסגר. המשיב גם מסר שטענותו לפרטיה לחשבונותיו לא נבדקה במסגרת אותה חקירה (כזכור, לאחרונה הוא פנה לפרק ליט המדינה בבקשת לחקור את הטענה), והסכם שכל שעשוי להימצא בחומר המבוקש הוא עצם העלתה בבקשתה לחקור את הטענה) (פסקה 1 סיפה 1 בבקשתו מיום 29.6.25, פ/4 ש' 12 ו- 17 "నכון שהחומר זה הטענה שלו").

29. מדברים אלה עולה חוסר רלבנטיות בהעברת תיק החקירה הנזון. כל שעשוי להימצא בו הוא כי המשיב העלה את הטענה, ואין תוחלת אמתית לאתר בתיק מידע שהוא רלבני להוכחתה.

30. בנוסף, חוסר הרלבנטיות עולה מכך שאין בטענה האמורה לשלול את ה"אחזקה לאישום": החקירה שחוירה מתבקשים נוהלה בשנת 2023, בגין התרכשות שרעה בישראל. העבירותמושאת עתירת ההסגרה בוצעו קודם לכן, בשנת 2022. עיירן בוצע כשהמשיב שהה בחו"ל, בדgesch על פעולות נתילת הטוקנים שבוצעו ביום 22.1.8.22. לפי פלט כניסה ויציאות שהוגש, המשיב נכנס לישראל רק לאחר מכן, ביום 22.2.8.22. הדבר מקשה לקבל את האפשרות כי פריצה של שכן בישראל למחשבו של המשיב ולחשבונתו, בתקופה שלאחר שבו של המשיב לישראל, קשורה לעבירות הנדרגות כאן, ומילא כי העברת תיק החקירה תשיע למשיב בהליך זה.

31. לצד כל אלה אפונה לדין שנערך לעיל בנוגע למatters הראיתית המבוצעת בעיתרת הסגירה. זו לא נועדה לברר עד תום אשמה או חפות, ואני כוללת בדיקה מדויקת של משקל הראיות וכיitzד הן מתישבות זו עם זו. لكن, גם אם היה בידי המשיב להוכיח שכן בישראל פרע לחשבונות המחשב שלו, וגם אם קרונולוגית הדבר היה נקשר למועד ביצוע העבירות, לא היה בכך כדי לשלול את ה"אחזקה לאישום" אלא, לכל היותר, להעלות סוגיה לבירור עובדתי במסגרת ההליך הפלילי - מה ששמרו למדינה המבוקשת.

מטיעים אלה יש לדוחות את הבקשה לקבלת תיק החקירה. מאותם טעמי דחיתתי בקשה נוספת של המשיב, להמתין עם בירור עיתרת ההסגרה עד שתתבררנה תוצאות פניטו לפרק ליט המדינה בבקשתה לחקור את הטענה לפריצה לחשבונתו.

פליליות המעשים

32. המשיב לא טען כי תנאי ה"פליליות הכפולה" להסגרה אינם מתקיים, ולא עסוק בשאלת קיומו של איסור מקובל בישראל ובארה"ב (לдин בנושא ראו עניין פאן הנזכר לעיל). עם זאת טוען, כי הפעולות שבוצעו באמצעות חשבונתו לא היו עבירות על החוק. לעניין זה הגיש חוות דעת, שכتب עוזם עמית לוין.

33. בחוות הדעת טוען, כר בטעית, כי הפעולות של נתילת הטוקנים מיום 22.1.8.22 נסמכו על "צורת אימות שגואה" במערכת החזים החכמים של נומאץ, שאיפשרה לכל משתמש בראשת לשלוח בקשה לשיכחה ללא "הפקדת" וכיסים תמורת הטוקנים שהתקבלו. טוען שהדבר לא דרש פריצה או עקיפה של מנגנוני אבטחה אלא שימוש "בפרמטרים חוקיים שהחזזה עצמה קיבל כאמתיתים" ו"תוך הסתמכות על מבנה הרשותות כפי שהוגדר על ידי מפתח הפרוטוקול". עוד טוען כי הפעולות בוצעו "ambil שהארנק הנחקר שינה או תקף את הקוד" ולא מניפולציה זדונית. טוען שכן לקבוע כי המשיב ביצע את הפעולות, וגם אם עשה זאת - "מדובר במקרה שני לתרן לכינzel חולשה מבנית בחזזה חכם" - דומה לתכנון מס חוקי, שאינו נאסר כל עוד לא נעשה שימוש בהטעיה או זיוף".

אשר לפעולות בגין מיחשת הלבנת הון טוען, כי הן בוצעו "בפרוטוקולים פתוחים, מבזירים, ציבוריים ומtrusteds", על רשותות שkopoot וטור שימוש בכלים "של משתמשים מרחב המטבחות הווירטואליים", וכי לא בוצעו פעולות להסואה כגון שימוש ב"מנגנונים מטשטים" או טכניקות ריבוד.

34. לאחר בוחנה, איןנו מוצא שיש בוחות הדעת לשיער למשיב בהגנה מפני עתירת ההסגרה.
35. ראשית, איןנו סבור שמדובר במסמך שיש לתת לו משקל. מדובר בעורך-דין ישראלי, שהייתה דעתו בשאלת האם מעשים מסוימים מהווים עבירה פלילית או לא. זו סוגיה שבמשפט, שבירורה שמור לבית המשפט, ואיןנה קשורה למומחיות רלבנטית כגון הוכחת הדין הזר או ביאורו.

36. שנית, מסקנותינו של עו"ד לויין אין חדמשמעות. אשר לנטיילת הטוקנים טוען כי "יש הרואים בכך דוגמה ל'תוכנן טכנולוגית' מותר" (סעיף ב.1 לחוחות הדעת) וכי "סוגיה זו עדין נדונה בעולם, וניתן לומר שקיימות דעות שכاصر בוצעה פועלה, ללא כוונת תרמית, היא אינה מהוות עבירה פלילית כל עוד הפעולה לא שינה את הקוד או עקפה אותו באמצעות בלתי חוקיים" (שם, סעיף ב.3. ההדגשות הוספה). לא הוציאו הפניות לפסיקה, מאמריהם או מקורות אחרים לאותן דעות נטענות הגורסות לחוקיות המעשים. גם בנוגע לפעולות הלבנתה ההון טוען עו"ד לויין כי "ספק ענייני שמדובר בהלבנתה הון לפי הפרשנות המשפטית המחייבת" (שם, סעיף ד. ההדגשה הוספה)- גם כאן, ללא הפניות לפרשנים שכנתען גורסים כי מעשים מהסוג המიוחס למשיב הם חוקיים.

אל מול אמירות מסתייגות אלה ניצב טיבם של המעשים הנטען הנדונים: נתילה בלתי מורשתית של טוקנים בשווי של מיליון דולר, מבלי לספק שווה-ערך או תמורה כלשהי כנגדם, ובהמשך ביצוע פעולות רבות של העברתם בין ארנקיים דיגיטליים ופורמיטים של ערך. טיב זה מעיד על פליליות המעשים במידה הנדרשת בהליך זה, ואיןנו מוצא שחוות הדעת גורעת מכך.

37. לבסוף יציין, כי חוות הדעת מושתתת לא אחת על אמירות עובדיות שהן שונות מן הנטען בעתריה.

כך למשל האמרה, לפיה המשיב לא פעל בכוונת תרמית ולא השתמש במיניפולציה בנטיילת הטוקנים. זאת, שעה שלפי תצהיר החוקר המשיב ביצע ניצול של פרצת אבטחה לצורך גנבת הטוקנים. ניצול, שכנתען היה אפשרי רק בפעולה ישירה מול מערכת החזקים של נומאדים, ומהוות מסלול שמצריך תחכם והבנה בהשוואה לשימוש בפלטפורמה הרגילה של החברה. עוד הוצג שם כי הביצוע הצריך שיגור של מסר לנומאדים אשר משתמש בפונקציית מחשב המכונה "(process)" (שם, פסקאות 29-31).

דוגמא נוספת לפער עובדיי היא האמרה בחוות הדעת כי הפעולות בגין מיוHOSTת הלבנתה הון לא נעשו באמצעות מנגנוןים המטשטשים את מקור הכספיים. אמרה, שיש לבחנה אל מול טיב הפעולות שבוצעו, ושאינה הולמת את הריאות שצורך לעתירה: למשל, בתצהיר התובע נתען שנעשה שימוש בטכנית הלבנתה הון המכונה "Chain Hopping" וועוסקת בהחלפת סוג אחד של טוקנים בסוגים אחרים לצורכי הסואת המקור (שם, פסקה 28).

בריו כי פערים עובדיים מסוג זה מצויים בירור, וזה שמור להליך הפלילי בארץות הברית.

38. בשל אלה, איןנו לדוחה את טענות המשיב בנוגע לפליליות המעשים.

העדרו של סיג להסגרה - וטענות נוספות

39. את יתר הטענות שהציג המשיב בכתב ובבעלפה ניתן לקבץ כדלקמן:
עמוד 10

40. קבוצה של טענות עוסקת בהליך האמריקאי, ובפרט בין היתר המקובלת לניהולו של הליך פלילי בישראל. בכלל זה נטען شيء להסגיר את המשיב משום שלא נחקר בארץות הברית טרם הגשת כתוב אישום שם ומשגרתו לא הוצאה בפני חבר מושבעים שהחליט על כתוב האישום, כי יש לבטל את כתוב האישום מטעם זה, כי יש לחקור את העבירה בישראל ולאפשר למשיב שימוש טרם הגשת כתוב אישום, וכי הדבר מקיים הגנה מן הצדק ועליה כדי הסגירה שאינה חוקית ומונוגדת לאינטראס הציבורי, לפי סעיף 2ב(א)(8) לחוק ההסגרה.

טענות אלה מתחייבות את טיבו של הליך ההסגרה, העוסק בהעברת נאים לצורך העמדתם לדין במדינות אחרות. מדיניות, שיטות המשפט של רבות מהן שונות במידה זו או אחרת מהשיטה הישראלית. שניי שכזה אינם עילה להימנע מהסגרה:

"כידוע, השוני בין שיטות המשפט הישראלית והאמריקאית, כשלעצמם, אין בו בכך להוות פגיעה בזכות להליך הוגן אלא הוא חלק בלתי נפרד מכל הליך הסגרה (ע"פ 740/09 שובייב נ' מדינת ישראל 14.4.2010, בפסקה 8); פרשת רוזנטליין, בפסקאות 55-56). יותרה מכך, המערערים אינם מוסגרים למדינה אשר שיטת המשפט בה שונה שניי מהותי מabituiteshitut המפט הירושלמי או למדינה אשר ניתן לומר כי היא מפלה באופן שיטתי את זכויות הנאשמים בה. הזכות להליך הוגן היא זכות חוקתית בארץ-ישראל, זכות המעוגנת בחוקה האמריקאית, אף אם יתכוינו שינויים מסוימים בהיקף הזכות הנינטנות לנאים בהליך הפלילי, בסדרי הדין או במדינות הענישה, אין בכך על מנת להוות שניי כה מהותי אשר ניתן לראות בו כפגיעה בזכויות המערערים" (ע"פ 8801/09 מאיו נ' הייעץ המשפטי לממשלה פסקה 25 (21.9.10)).

41. בתצהיר התובע תואר ההליך האמריקאי (ראו בפרק "Procedural History of the Case", לרבות התניית הגשתו של כתוב האישום בכך ש"חבר מושבעים גדול פדרלי" יבחן את החומר שאספו רשות החקירה וישתכנע כי קיים Probable Cause לביצוע העבירות. בהמשך הוצא צו מעצר בהחלטת שופט.

כך, אל מול אלמנטים שהמשיב רואה כקיופח זכויותיו, בהליך האמריקאי ישנו נושא ומשמעות של בינה ראייתית בידי חבר מושבעים טרם הגשת אישום - שאינם קיימים בישראל. הדבר ממחיש את חוסר היכולת לראות בעצם השוני בשיטות המשפט טעם להימנע מהסגרה.

42. לצד זה, אין בתצהיר התובע דבר-מה שיבס Chrigeot של ההליך בעניינו של הנאשם בהשוואה להליכים אחרים המתנהלים בארץות הברית, או יסוד להניח שלא יזכה למשפט צדק - לרבות האפשרות להציג את גרסתו המלאה לגבי העבירות, ולנהל הגנה שלומה.

כינוק משלים יזכיר כי משהמשיב בחר שלא להציג בהליך זה את גרסתו המלאה, מילא שלא ניתן ליחס משקל רב לטענות כי לו הייתה ניתנת לו ההזדמנות להציגה בפני הרשות בארץות הברית (או חבר המושבעים), הייתה נמנעת הגשת כתוב האישום.

43. קבוצה שנייה של טענות שהעלתה המשיב עסקה בטיעון להפליה ואכיפה בררנית. נטען כי בעתרה אין התייחסות לאחרים שנטענו כי משכו טוקנים מנומאדי מבלי להפקיד מטענות עבורות. עוד נטען לסיג לפי סעיף 2ב(א)(2) לחוק ההסגרה בשל הפליה המשפט "על רקע מוצאו".

טענות אלה אינן עילה לדחית העתירה. ראשית, אכיפה בררנית היא הפליה בין נאים המצוים באותה "קבוצת שווין" - בעודו שלפי העתירה ונשפחה המשיב הוא שזיהה את החולשה

במערכת "נומאד", ביצע "עסקאות נסיוון" תוך שימוש במיניפולציה על מערכת המחשב כמוובה לעיל, וכשווידא את קיומם ה"פרצה" - ביצע את נטילת הטוקנים בגניבת. רק לאחר שהדבר-node ברבים, הלקו אחרים בעקבותיו.

שנית, אין כל אינדיקציה לפיה זהותם של אותם "אחרים" שגנבו טוקנים ידועה לרשות בארץות הברית.

שלישית ועיקר, ההליך המתנהל כאן הוא עתירת ההסגרה ולא ההליך הפלילי עצמו. בהתאם יש לבחון את טענת הפלילה. היינו, ככל שישנה טענה להגנה מן הצדκ בשל הפללה בין נאים או מעורבים אחרים במשעים, הנוגעת לעצם נקיות הליכים פליליים בארץות הברית כנגד חלקלם בלבד, הולם לברר טענה זו במדינה המבקשת. השאלה שלפני שוניה, וועוסקת בעתירת ההסגרה והאם היא לוקה בפגם של הפללה. אלא, שלא נטען בידי המשיב כי היה מקום לבקש גם את הסגرتו של פלוני והדבר לא נעשה, או מהוות הפללה בהשוואה למשיב. מה עוד, שלפי הפסיקה שיקול הדעת בעתירה להסגרה מסור לרשויות האכיפה המבקשת ו"ברוי כי אין זה מתפקידו של היועץ המשפטי לממשלה להתערב בשיקוליה" (ענין **מאיו הניל**, פסקה 30).

כל אלה לא מקיים את אותה תחושת חוסר צדק חריפה, המאפיינת את דוקטרינת הגנה מן הצדκ (שם). עוד אין בפניי אינדיקציה שתתמוך בטענה נוספת שהועלתה, להפליא המשיב בשל מוצאו.

44. טעמים מקבילים מוביילים לדחיתת המשיב, לקבל לידי רשיימה של כתבי אישום שהוגשו (אם הוגשו) כנגד אחרים בפרשה, ולהליכים פליליים נוספים שננקטו "בעניין מטבעות דיגיטליים בתחום הבלוקצ'ין".

תקנה 9 לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכלי ראיות בעתירות), תש"י"א-1970 מתחנה את זכות העיון בחומר בכרך, שידובר בחומר ה"נוגע לעתירה". תנאי זה פורש כעוסק בחומר שעשו לשימוש לצורכי הגנה מעתירת ההסגרה "וזו בלבד... העיון בחומר אינו אמור לשמש להכנת הגנתו של מבוקש מפני האישומים לגופם, שכן אלה עתידיים להתרבר במסגרת ההליך העיקרי במדינה המבקשת" (בש"פ 4953/21 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה פסקה 11 (8.8.21)). מהטעמים שהוצעו לעיל, אין יסוד להניח כי החומרים המבוקשים יסייעו למשיב במשור העתירה הנדונה כאן, בវיסוס הפללה פסולה עצמן הבקשה להסגרו לארצאות הברית. טענת הפללה באשר להחלטה להעמידו לדין, בהשוואה לאחרים המעורבים בפרשה או לקרים קודמים - מקומה להיזון בהליך העיקרי בארץות הברית.

עוד אצין כי אין בפניי כל אינדיקציה לקיומו של חומר שכזה, או כי הוא מצוי בידי העותרת - כפי הדרישה הנוספת המופיעה בתקנה 9 הנזכרת לעיל.

45. קבוצה שלישית של טענות הופנתה כנגד חברת נומאד: כי החלישה את מערכות ההגנה וכך יצרה את הסיכון בעצמה והדבר אינו יכול לרבות לחובת המשיב" (בהמשך נטען גם להעלמת עין מכוונת מצד החברה), כי היא מושתקת מלטוען כנגד המשיב, כי משניה לה משא ומתן היה עליה "למצות סعد חולפי" (ואף כי ניהול המומ"מ עולה כדי "חנינה או מחלוקת" לפי סעיף 2ב(א)(7) לחוק ההסגרה), וכי נתבעה "בהליכים אזרחיים ופליליים".

לא ניתן לקבל טענות אלה של "האשמה הקרבן", כבסיס לגריעעה מן העתירה כנגד המשיב.

אם תועלינה בהליך העיקרי, יידרש לבחנן אל מול גרסת המשיב - שכאן טרם הוצגה, ואל מול מכלול הראיות. לפי העובדות שבעתירה, אין עורין כי החבורה תרמה במחדר ליצירת ה"פרצה", אך אין בכך לשולח אחיזה לאישום כנגד המשיב, שכןטען ניצל את אותה "פרצה" לנטיית טוקנים ללא תשולם עבורים.

בהקשר זה יזכיר שבעוד שהמשיב טען בדיון כי ברשותו כתבה התומכת בטענותיו (פ/5 ש' 7), לאחר שניתנה לו ההזדמנות להגישה, הוגש פרטום בנושא שונה: לפיו, התובע הכללי, בטקסס הגיע בשנת 2023 תביעה כנגד זוג אנשים וחברה בשליטתם בשם Internet Nomad, בטענה לשימוש מטעה בקרטייסי "סימ" (ראו הودעת המשיב מיום 8.7.25). אף בהנחה שמדובר באותה חברת שכךטען בוצעו נגדה העבירות הנדוניות כאן - הנחה שהעותרת הודיעה כי היא חולקת עליה, לא מצאת במשמעותה טעם לשנות מסקנותי".

46. מאותן סיבות יש לדוחות את בקשתו של המשיב לקבל חומרים אודוט חברת נומאדי: רשימת "tabiutes או כתבי אישום" שהוגשו נגדה, או את פרטיה חברת הביטוח שלה. לעיל ראיינו כי זכות העיון ממוקדת בחומר שעשו לסייע למשיב בעתרת ההסגרה, כשמהטעם האמור לעיל אין בחומר המבוקש לענות לקритריון זה. בנוסף, גם בהקשר זה אין בפני אינדיקציה שהחומר המבוקש מצוי בידי העותרת.

47. טענות נוספות של המשיב_TisקRNA בתמצית:

נתען לשינוי בהגשת העטירה בשים לב למועד ביצוע העבירות הנטענות, מה שלא ניתן לקבל היהות שמדובר בעבירות מסווג שננתה בשנת 2022.

נתען כי בית משפט זה אינו מוסמך לדון בעתרת ההסגרה ולא הולם שיעשה זאת משום שטבעות דיגיטליים משמשים בכל מקום - טענה הנשמטה נוכח האמור בסעיף 3(א) לחוק ההסגרה.

נתען כי העותר הוחזק לאחר מעצרו לזמן מה בידי המשטרה ולא בשב"ס ויתכן שמדובר במעצר בלתי חוקי - טענה שגם היא נשמטה משהמעצר בוצע לפי צו (שהואך) והוארך בידי בית המשפט. אצין כי העותרת גם הסבירה את ההחזקת הזמנית של המשיב בתחנת משטרת, בעיתוי המעצר (פ/6).

אין בכלל אלה להקים סיג להסגרה. מאותם טעמים, נדחת בקשה המשיב לקבל "ראיות" על אופן החזקתו האמורה.

48. ההגנה טוענה גם שנמנע ממנה להגיש חוות דעת של איש מחשב בשל קושי לפענה את צילומי המסך המופיעים בתצahir הסוכן ואת כתובות הIp. כמובא לעיל, לא ראוי קושי לפענה את תכני הצילומים, והעותרת גם הציעה בדיון להציג בפני המשיב עותק טוב יותר והפנתה לכתובות הIp והמציאות בעתרה ונספחיה (פ/6). בהינתן טיבו של קритריון ה"אחיזה לאישום", ומשלא הובהר מה רצה המשיב להוכיח באמצעות חוות דעת כאמור, לא מצאת בכך טעם לדוחית העטירה.

49. הדיון ביום 26.6.25 הובא המשיב, בבקשתו, בהיעדרות חזותית (ראו ההחלטה בהתאם לבקשת המשיב, בעמ' 3 לפרטוקול הדיון הקודם שנערך ביום 26.5.25). בשלב מסויים של

הדיון, החלה ההגנה לטען נגד קיומ הדין בהיוועדות חזותית. טיעונים ברוח זו נשמעו גם בטיעוניה לגוף העתירה.

לענין זה אין לי אלא להפנות להחלטה שנייתה בעמ' 8 לפרוטוקול, ש' 21-28. הנימוקים שהובאו שם יפים גם כאן, בדגש על העובדה כי דרך זו של קיומ הדין התקשה בידי המשיב, כי העובדה שנייה טעמו בעיצומו של הדיון נקשרה בבקשתו שלו לעכב את הדיון לגוף העתירה, וכי לא ראייתי כיצד זכויותיו נפגעו בדרך בה התקיים הדיון בפועל. בהקשר זה והיות שטענות המשיב נקשרו גם בנימוקים שהתרחשו של קשר הוואידאו אציו, כי מרובה הצער ניתוקים שכאה אינם נדירים באמצעות החזותית המשמש בbatis המשפט, וכי בכל פעם בה נוקט קשר הוואידאו הוריתי על עצירת הדיון בהמתנה לחידוש הקשר, מה שדריך כלל התרחש תוך מספר שניות. לבסוף יצוין כי ביום 2.7.25 נערך דיון נוסף, בו נכח המשיב באולם בית המשפט.

סעיף 1א(א) לחוק הסגירה

50. סעיף זה קובע כי מי שעבר עבירת הסגירה "ובעת עשיית העבירה" היה אזרח ישראל ותושב המדינה, לא יוסגר אלא אם הבקשה נועדה להעמדתו לדין במדינה המבקשת, וזה התחייבה כי אם יורשע וווטל עליו מאסר הוא יועבר חזרה לישראל לריצוי העונש.

51. בעתירה נתען כי המשיב לא עומד בתנאי הסעיף. המשיב חלק על כר, ונערך בנושא זה דיון בו נשמעו עדויות של המשיב ושל אביו. לאחר הדיון ועקב העורות בית המשפט, שקרה העותרת והודעה בהגינותה כי היא מקבלת שהמשיב עומד בתנאי הסעיף "אף אם בדוחק". להודעתה צורפה התחייבות של הרשויות בארצות הברית.
בכך מוצתה סוגיה זו.

הכרעה

52. העתירה מתקבלת והמשיב מוכרז כבר-הסגירה לארצות הברית, בגין העבירות המייחסות לו בכתב האישום שצורף לעתירת הסגירה.

53. המשיב ישאה במעטך עד להסגרתו בפועל.
54. בהתאם לסעיף 13 לחוק הסגירה, נתונה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 ביולי 2025, במעמד
הצדדים.